

Binnengekomen reacties consultatie Q&A spaarhypotheken

1. Bij de behandeling van de spaarhypotheken moet de onderlinge afhankelijkheid van het bezit en de verplichting worden gereflecteerd in de waardering en bij de bepaling van de kapitaaleis.

Bij de waardering van spaarhypotheken op de balans wordt rekening gehouden met de onderlinge afhankelijkheid tussen het bezit en de verplichting. Dat betekent echter niet dat beide balansposten gesaldeerd mogen worden. Het bezit en de verplichting worden afzonderlijk weergegeven op de balans. Dat de spaardelen juridisch gezien niet los verkocht kunnen worden is daarbij niet relevant.

Bij de berekening van de kapitaaleis worden schokken toegepast op de gehele balans. Indien er een perfecte match is tussen het bezit en de verplichting, zal uit deze berekening volgen dat de schok geen vermogenseffect heeft en de kapitaaleis dus nul is. Dit is de uitkomst van de berekening, en vormt niet het vertrekpunt.

Omdat een spaarhypothek geen unit linked verzekering is, zijn niet dezelfde wettelijke regels van toepassing. Bij unit linked ligt het beleggingsrisico bij de polishouder, daar is bij een spaarhypothek geen sprake van. Bij een spaarhypothek financiert de polishouder zijn eigen polis, maar daarmee is niet het (krediet-)risico overgedragen.

2. De complexiteit van de berekeningen en de belasting die dit met zich meebrengt voor verzekeraars staat niet in verhouding tot het risicoprofiel van de spaarhypothek

De complexiteit van de methode is een gevolg van de complexiteit (en niet het risicoprofiel) van het product. De methoden in de Q&A geven de interpretatie van DNB weer van de wettelijke toezichtregels. Als verzekeraars hiervan afwijken, geven zij altijd gemotiveerd aan DNB aan dat aan de wet- en regelgeving is voldaan. Bij een eventuele vereenvoudiging uit hoofde van proportionaliteit bestaat deze motivatie tenminste uit de volgende zaken:

- De verzekeraar onderbouwt waarom proportionaliteit van toepassing is.
- De verzekeraar toont aan dat de uitkomsten van de vereenvoudiging prudent zijn ten opzichte van de methode in de Q&A.
- Indien de vereenvoudiging wordt toegepast op de technische voorzieningen toont de verzekeraar aan dat is voldaan aan artikel 83 lid 3 van de Solvency II gedelegeerde verordening.

De verzekeraar kan deze zaken toelichten in de kwalitatieve toezichtrapportage ('RSR').

Een proportionele benadering kan bijvoorbeeld bestaan uit het gebruik van modelpunten bij de berekening van balansposten of een vereenvoudiging van de berekening van de kapitaaleis. Wat niet onder proportionaliteit valt, is om bepaalde onderdelen van de verplichting of bezitting niet mee te nemen in de waardering, of om onderdelen anders te classificeren dan door DNB aangegeven. Ook mag de vereenvoudiging uit hoofde van proportionaliteit niet tot een andere keuze leiden voor de toe te passen SCR module.

Sommige verzekeraars beschikken niet over stochastische modellen, zij kunnen voor de berekening van embedded opties en garanties in hun verzekeringsproducten gemotiveerd een vereenvoudigde deterministische berekening toepassen. Deze verzekeraars kunnen ook voor de waardering van de termijncontracten zoals beschreven in de Q&A een deterministische berekening hanteren, mits de verzekeraar kan motiveren dat proportionaliteit van toepassing is en dat de uitkomsten prudent zijn.

3. De contractgrens loopt tot renteherziening, niet tot het einde van het contract.

De contractgrens voor de technische voorzieningen wordt bepaald op basis van artikel 18 van de Solvency II gedelegeerde verordening. Alleen wanneer de verzekeraar zelf eenzijdig de spaarpremie zodanig kan aanpassen dat dit alle toekomstige risico's (dus niet alleen het renterisico, maar ook de verzekeringstechnische en kredietrisico's) correct weerspiegelt op de renteherzieningsdatum, ligt daar de contractgrens voor de technische voorzieningen. Wanneer de verzekeraar niet zelf de hypotheeklening verstrekt en niet de verzekeraar maar de bank de rente herziet, ligt de contractgrens op de einddatum van het contract. Wanneer de verzekeraar zelf de hypotheeklening verstrekt en eenzijdig de spaarpremie kan aanpassen op de renteherzieningsdatum om alle toekomstige risico's te reflecteren, ligt de contractgrens op de renteherzieningsdatum.

De contractgrens voor de posten aan de activazijde volgen de regels voor de waardering op de jaarrekening balans.

4. Bij de cessie-retrocessie variant hoeft voor het opgebouwde spaardeel de CDS niet apart onderkend te worden

In de cessie-retrocessie variant staat de bank garant voor verliezen bij default van de polishouder op de delen van de hypotheeklening die zijn overgedragen aan de verzekeraar. Dit is te vergelijken met een Credit Default Swap, en daarom wordt de waarde van de hypotheeklening vermeerderd met de waarde van deze CDS. Echter, omdat de bank zelf ook failliet kan gaan, moet op deze CDS weer een afslag gedaan worden voor de kans op default van de bank. Deze afslag betreft de Credit Value Adjustment en wordt stochastisch berekend.

Het achterwege laten van de toevoeging van de CDS en vermindering met de CVA zou moeten leiden tot een prudente uitkomst. Ook hier geldt dat er gemotiveerd afgeweken kan worden van de methode uit de Q&A, mits is voldaan aan de voorwaarden zoals beschreven in punt 2.

5. Bij de cessie-retrocessie variant ontvangt de verzekeraar in ruil voor het doorstorten van de spaarpremie geen delen van de hypotheeklening zelf, maar de vordering van de kredietverstrekker op de klant uit hoofde van de hypotheeklening.

DNB heeft hier gekozen voor een praktische benadering, omdat dit leidt tot een weergave op de balans die de risico's duidelijk en correct weergeeft en leidt tot een passende (niet te hoge) kapitaaleis. Verzekeraars kunnen ook de vordering op de kredietverstrekker in plaats van de hypotheeklening op de balans opnemen. In dat geval dient in de RSR een toelichting bij deze vordering te worden gegeven, alsmede bij de keuze voor SCR module.